

Vážení spoluobčané,

již na začátku roku při sestavování obecního rozpočtu bylo zastupitelům jasné, že po letech, kdy se sestavovaly prorůstové rozpočty, musíme ten letošní vzhledem k ekonomické situaci v celém světě sestavit jako stagnující a pro případ deficitu využít rezervy, kterou jsme měli z předchozích let. Proto byl rozpočet sestaven v první řadě z nákladů, které jsou dány (provoz školky, veřejné osvětlení, mzdy zaměstnanců, splátky úvěrů za vybudovaný vodovod), a na to následovaly položky, s kterými byly financovány opravy a údržby v obci.

V únoru obec požádala krajský úřad o dotaci na opravu komunikací. Vzhledem k finanční situaci dotace nebyla obci přidělena. Proto byly úpravy komunikace (cesta k vysílači) provedeny jen v nejkritičtějších místech, kde byly velké protlaky. Na těchto místech byl obřezán živý povrch, vybagrován asfalt, zhutněno podloží, zaarmováno a prolito betonovou mazaninou. Od finálního položení živého povrchu vzhledem k finanční náročnosti jsme upustili.

V jarních měsících obec opravila plot okolo školní zahrady, protože stav starého plotu byl již nevyhovující, a byl tak pro děti z mateřské školy nebezpečný.

Na horním hřišti byla dobudována pergola, kde byla položena zámková dlažba.

V měsíci červnu byla vyměněna okna na obecní budově č. p. 55

(bývalý obecní úřad). K této budově chci ještě podotknout, že zde byl po letech, kdy budova byla neobsazena, sjednán pronájem a budova začala být využívána. Nájemce budovy řádně platí pronájem z budovy, včetně provozních nákladů. Výhodou je, že v budově je každodenní pohyb, je otápěna, takže svým způsobem žije.

Na hřiště na dolansku jsme zakoupili za výhodnou cenu mobilní kontejner, který bude sloužit k obsluhování hřiště.

V měsíci září byly opraveny vstupní schody na hřbitov.

V souvislosti s hřbitovem bych chtěl občany seznámit s pozicí pozemků na hřbitově. Část pozemků je ve vlastnictví státu. Na pozemky je sjednán bezúplatný pronájem. Je podána žádost na úřad pro zastupování státu, aby pozemky přešly do vlastnictví obce. V průběhu roku byla dokončena změna územního plánu č. 5. V této změně vzniklo deset parcel, které jsou určeny pro výstavbu rodinných domků. Zde bych chtěl říct zájemcům o stavební parcely, že některé jsou obchodovatelné, je třeba si domluvit s vlastníky případný odprodej.

Od září začaly práce na novém územním plánu, jsou zpracovány územní rozbor, samotný návrh územního plánu se bude zpracovávat v roce 2010, zde připomínám, že občané mají možnost ještě přinášet své požadavky a připomínky.

V měsíci říjnu jsem spolu s místostarostkou Hanou Srněnskou navštívil krajský úřad, odbor životního prostředí, kde jsme s vedoucí odboru ing. Vaculíkovou konzultovali možnosti čištění odpadních vod z domácností. Jsou dvě možnosti, jedna varianta je připravit se na vybudování centrální splaškové kanalizace a na koncovce vybudovat čistící zařízení. Problémem této varianty je, že na tuto kanalizaci by se muselo připojit 90 % nemovitostí, aby byla čistička funkční. Dalším problémem vybudování takové kanalizace je investice za řádově 40 milionů korun, přičemž dotace jsou maximálně 80 %. Taková investice by zatížila obecní rozpočet minimálně na deset let splátkami úvěrů ve výši 800 000,- Kč až 900 000,- Kč ročně.

Druhou variantou řešení je, že každý vlastník nemovitosti, který produkuje odpadní vody, musí mít řádně vybudován vícekomorový septik nebo jímku na vyvážení. Tyto jímky musí splňovat stavební parametry, zkoušky z nepropustnosti. Každý vlastník je zodpovědný za vody, které ze septiku a jímek vypouští. V souvislosti s odpadními vodami má obec povoleno vypouštět odpadní vody řádně přečištěné do vodoteče

Lutoninky. Každého čtvrt roku jsou odebrány vzorky vod na spodním konci obce. Tyto vzorky musí splňovat stanovené parametry, na základě těchto dodržení limitů dostává obec povolení od úřadu životního prostředí k vypouštění čištěných vod. Apeluji na majitele jímek a septiků, aby si je postupně dali do pořádku, neboť pokud nebudeme splňovat limity čištěných vod, bude muset vedení obce tento problém řešit tím způsobem, že znečišťovatele najde a zakáže mu vody do struží a vodotečí vypouštět. Závěrem k této problematice chci občanům říct, že jímky mohou vyvážet na čističku odpadních vod ve Vizovicích. Kontakt lze získat na obecním úřadě.

V příštím roce mají zastupitelé v plánu opravit sociální zařízení v mateřské škole. Zde bychom chtěli využít výpomoc z dotací Krajského úřadu Zlínského kraje. Další akcí je kompletní

rekonstrukce obecní zvonice, dále chceme pokračovat na geometrickém zaměřování obecních komunikací a případném vykupování pozemků pod těmito komunikacemi od vlastníků parcel. Vzhledem k tomu, že je nedostatek finančních prostředků na generální opravy místních komunikací, je třeba se věnovat aspoň jejich údržbě.

Závěrem bych vám chtěl říct, že příští rok je posledním ve funkčním období stávajícího zastupitelstva, hodnocení činnosti za volební období nechám na vás v podobě, že byste měli na nové období nominovat kandidáty do voleb zastupitelstva. Jsem přesvědčen, že se mezi námi v obci najdou lidé, kteří by kandidaturu přijali a v případě zvolení aktivně pracovali pro rozvoj obce. Mé přesvědčení je v tom, že práce pro obec, lidi v tak malé obci, jako je Ublo, není o finanční odměně zastupitelů, ale o chuti něco pro občany udělat a obětovat tomu kus osobního času.

Přeji vám všechno nejlepší a hodně zdraví do nového roku 2010.

Jaroslav Šimek, starosta

SETKÁNÍ S DŮCHODCI – 6. 11. 2009

Ani letos jsme nezapomněli na starší generaci našich spoluobčanů a připravili pro ně setkání. Po loňské venkovní premiéře jsme letos zvolili sál hospody. Podzimní termín a s ním spojené chřipkové období zřejmě zapříčinily, že účast byla oproti předešlým letům poloviční. Přesto doufáme, že ti, kteří přišli, prožili příjemný podvečer a budeme se těšit snad už ve větším počtu zase příští rok v létě na hřišti.

OZ Ublo

POSLEDNÍ LEČ - 7. 11. 2009

I letos se ve spolupráci MS Ublo a Honebního spolčenstva konala tradiční poslední leč. K dobré atmosféře přispěla bohatá zvěřinová tombola, výborný srnčí guláš z vařečky Zdeny Šimkové a zejména oblíbená kapela Jazzubs, která na přání neúnavných tanečníků hrála až do pozdních nočních hodin. Jsme rádi za hojnou účast jak domácích, tak i přespolních a věříme, že tato tradice bude pokračovat ve stejném duchu i v dalších letech.

MS Ublo

DALŠÍ SAMETOVÁ...

Sešel se rok s rokem a my, členky ušlechtilého sdružení „UBBAB“, jsme se opět vrhly do rytmů diska. Večer 14. 11. 2009 byl na sále hospůdky U zemské osy ve znamení našich oblíbených melodií, u kterých jsme spolu s hrstkou statečných spolutanečníků mohli předvádět taneční kreace, které by nám mohl závidět každý taneční mistr. Zkrátka tady byl druhý ročník SAMETOVÉ DISKOTÉKY a vězte, že při bezva muzice a tanci, osvěžení vydatným proviantem, jsme si užívali do pozdních nočních hodin.

Pevně věříme, že v dalším roce tato akce nebude jen pro tu hrstku statečných, ale dojde na valící se diskotékový proud nadšenců.

Eva Trubáková

ADÉLA JEŠTĚ NEVEČEŘELA, ANEB ZAS NÁM BYL AUTOBUS MALÝ - 20. 11. 2009

Po únorovém úspěšném výjezdu UBBABu do

Slováckého divadla na muzikál Donaha jsme si 20. listopadu zopakovali návštěvu divadla v Uherském Hradišti. Jednalo se o muzikálovou hororovou komedii Adéla ještě nevečeřela. Tato netradiční forma zpracování všem známé komedie nás velmi pobavila. Představení je ideální na zlepšení nálady v předvánočním shonu.

Hlavní představitelé detektiv Nick Carter z New Yorku (Tomáš Šulaj) a komisař Ledvina z Prahy (Martin Vrtáček) pátrají po záhadném zmizení psa hraběnky Thunové.

Působivě vypadla i květina Adéla, kterou představovali herci oblečení do zelených kostýmů.

Na rozdíl od minulé návštěvy divadla, kdy jsme měli menší autobus pro 25 lidí, jsme si objednali velký autobus pro 45 lidí, ale vypadalo to, že bychom zaplnili i dva autobusy.

Občerstvení fungovalo jako minule a přes nástrahy na cestách (prudké brzdění před křižovatkou) se nám vlastními těly podařilo zachránit naše tekuté zásoby proti prasečí chřipce před rozbitím. Za všechny zúčastněné bych chtěla poděkovat Evce Trubákové za objednání vstupenek a Renatě Geržičákové za zajištění dopravy.

Jarmila Šimková

CHARITATIVNÍ TURNAJ VE STOLNÍM TENISE **Bratřejov 21. 11. 2009**

Myšlenka uspořádat charitativní (nevýdělečnou a veřejnosti prospěšnou – pozn. redakce) akci typu turnaj ve stolním tenise nás napadlo s Jirkou Geržičákem na konci léta, kdy jsme pravidelně chodili hrát stolní tenis na multifunkční hřiště v Uble, kde obec zakoupila venkovní stůl, který nás tak nadchnul, že jsme chodili každý týden hrát. Když bylo čím dál míň hezkých dnů, řekli jsme si, že by bylo fajn si udělat den naplněný pohybem a že bychom do toho mohli zapojit i dnešní „internetové“ děti. Slovo dalo slovo... a termín padl na 21. 11. 2009. Jako první jsme oslovili obec Bratřejov, která nám okamžitě nabídla bezplatně sál k pronajmutí a zapůjčila dostupné stoly v místním kulturním domě, za což děkujeme panu starostovi Antonínovi Tomšů. Vůbec jsme nevěděli, co všechno budeme potřebovat na takovou akci a kolik lidí vlastně přijde a jaké bude muset být materiální zabezpečení. V tomto nám ohromně pomohlo sdružení UBBAB (Ubelské baby), které nám poskytlo informace, techniku a materiální zabezpečení, které jsme nemuseli investovat z vlastních prostředků. Velké poděkování patří panu Karlu Pilčíkovi, firma KRÁSNO, za chutný sponzorský dar, který jsme využili jako občerstvení a zároveň jako dary pro vítěze kategorií. Zbylé pochutiny se prodaly maminkám, které přišly, a tím nám také pomohly zvýšit charitativní výdělek. Malými dary, které jsme použili jako ceny pro děti, přispěly paní Surá z pohostinství v Bratřejově a zámecká čokoládovna. Dále musíme poděkovat našim manželkám za trpělivost a ochotnou pomoc s organizací. Sami bychom to asi těžko zvládli. Večer před akcí jsme ještě nastěhovali dva stoly z Ubla na sál v Bratřejově a vše odzkoušeli. Ani jsme se nenadáli a byl tu den D.

Se strachem jsme v odpolední mlze vyhlíželi, kdo přijde, ale nakonec se otevřely dveře a byli tu první hráči. Nakonec se přihlásilo celkem 17 hráčů v soutěžní kategorii. Rozdělili jsme je do 4 družstev, kde každý hrál s každým. Hráči, kteří měli lepší výsledky v každé skupině, pak postupovali do finále A a zbylí do finále B. Již od začátku se rýsovalo několik hlavních favoritů, všichni hráči hráli s plným nasazením. Největší překvapení jsme se dočkali v momentu, kdy „skoro profesionál“ hráč Jaromír Vávra po prvním zápase ve finále A odstoupil a nabídl svoje místo vítězi finále B, kterým se stal Jiří Kalenda. Tím se v kategorii finále B strhl souboj o nového vítěze Finále B, kde si nakonec nejlépe vedl Daniel Gerža. Kategorie dětí měla poměrně dlouhý průběh, kde nakonec zvítězil po tuhém boji nejmladší z rodiny Hášových z Vizovic Jakub Háša.

Výsledková listina:

Finále A

1. Jiří Kalenda
2. Jan Kalenda
3. MUDr. Eduard Háša

Finále B

1. Daniel Gerža
2. Dominik Duroň
3. Ondřej Háša

Děti

1. Jakub Háša
2. Lukáš Vávra
3. Martin Kovář

Na závěr chci vyzvednout několik pozitivních věcí. Jako pořadatele nás překvapil zájem zejména z řad tzv. teenagerů 12-18 let, kterých bylo 90 %. Nejstarší účastník byl pan Eduard Háša senior z Vizovic, který dorazil s kompletní rodinnou sestavou.

Celkově hodnotíme akci kladně, protože přitáhla zájem mladých lidí o sportovní vyžití. Doufáme, že příští rok se nás sejde více a my se budeme snažit zdokonalit se v organizaci a průběhu turnaje.

Výdělek této akce bude věnován Základní škole v Bratřejově a Mateřské škole v Uble.

Za organizátory akce Milan Bláha a Jiří Geržičák

MIKULÁŠSKÁ BESÍDKA**4. 12.2009**

Psal se pátek 4. prosince. Kolona aut parkujících podél cesty táhnoucí se od točny až k hasičárně zvěstovala, že se v Uble zase něco děje. Samotné datum 4. 12., hluk ozývající se ze sálu a houf poletujících dětí s růžky na hlavách nenechal zřejmě nikoho na pochybách, o jakouže to událost se jedná. Ano, i letos k nám dorazil Mikuláš, aby hodným a poslušným dětem nadělil za odměnu nějakou tu laskominu a ty zlobivé za přispění svého druhu čerta trošku postrašil. Mikulášskou besídku pro děti připravily paní učitelky z MŠ v Uble a děvčata z UBBABu.

Srha

SPOLEČENSKÉ OKÉNKO
aneb Co zaslechla teta Běta

Toš vás zasejc po čase zdravím aj já. Víte byla sem jakási marodná, ale včil už je všechno v pořádku, toš možem chvilku zplknút. Čím začat, no to, že na jaře čekáme přírůstky, už asi víte, bodejt', šak na cěrkách už to je vidět, toš nech jim to dobře dopadne! Pak vám pravil můj dědek, že v hospodě je včil zas o sobotách a nedělách živo, že ti naši divadelníci cosí nacvičujú. Má to byť neco o kozách, prý jakási pohádka, no aspoň tak to ten můj přiněsl z hospody. No a představte si, že oni vám dostali kostýmy z divadla až z Prahy. Tři plné truhly si toho dovezli. Akorát ti pražští herci nejsú tak dobře rostení, jak ti naši, a toš sa mosí přešívát. To víte, cěrkám je všechno těsné přes prsa, no a první milovník měl zas problémy s gaťatama, sú to jakési historické pumpky. Matka příroda ho holt obdařila tak, že na těch gaťách nedopne rozperek, a toš mu moseli na zadku vsíť klín. Šak uvidíme po novém roce, jak to těm našim herkám a hercom bude pasovat!

Eště sem sa chtěla zmínit o tej zvonici, to že ju chcú nechať opravit, je chvályhodné, ale kam s ňú. My sa vám kvůli temu doma furt dohadujem. Ten můj dědek by ju nechal tam, kde je, jakože na původním místě, protože tam stála odjakživa. Ale já mu pravím, že tam ju nikdo nevidí, je to tam takové zarostlé a blbě přístupné místo. A když už sa do tej opravy vrazija jakési peníze, toš nech to dělá na dědině aj nejakú

parádu. Myslím, že na tej točně by sa vyjímala a hlavně by ju viděl každý, kdo by Ubélkem třebas enom projíždal. A těch lidí, co tam býva při různých událostách na hřišti. Zvonica by sa tak stala jakýmsi poznávacím znamením naší dědiny! A aj ten výhled je tam překrásný! A co vy o to smýšláte?

No a kdybysme sa už neviděli, tak sa v tom vánočním čase mívajte dobře a nech sa vám v tom novém roce daří.

Vaša Bětuša

! NOVÁ SLUŽBA V UBLE !

Jaká? Klasické a lymfatické masáže

Kde? Obecní úřad (místnost pro lékaře)

Kdy? Od ledna 2010 – pondělí nebo čtvrtky, dle dohody

Jak? Objednat se na tel. č. **733 109 367** nebo osobně

u Mirky (Frýželkové)

Cítujeme z kroniky p. Františka Jaroška
1980 – Náboženství

Už osmý rok píšu tuto kroniku a ještě nikdy jsem se nezminil o této otázce, a tak musím i zde trochu zavzpomínat na dřívější roky. Samotná obec je už po mnoho let a snad od nepaměti převážně evangelického vyznání, co se týká obyvatel. Do kostela chodí občané až do Jasenné. Bohoslužby se konají každou neděli v 9 hodin v evangelickém kostele na dolním konci obce Jasenná. Zde působí farář Šimonovský. Ten taky doprovází skoro všechny občany na poslední cestě při úmrtí v obci až na místní hřbitov nebo dnes už dost rozšířený a modernější způsob kremaci, která se provádí v Gottwaldově. Tyto pohřby probíhají asi následovně. Po rozloučení u domu smutku je občan doprovázen smutečním průvodem na konec obce a pak jsou pozůstatky odvezeny do Gottwaldova. Smuteční hosté jsou převezeni autobusem do krematoria, kde je pak poslední rozloučení už bez faráře jen s místním řečníkem. Tento způsob je dnes stále více používán. Tak trochu se vytrácí a mizí dřívější náboženská otázka. Dříve se náboženství vyučovalo povinně na škole a později po vyučování, co si já pamatuji, a i to už je pryč. Dnes už děti, které chtějí navštěvovat tyto hodiny, chodí přímo do Jasenné. Tak samotné svatební obřady, které se odehrávaly dříve vždy v kostele, už se přesunuly do obřadních síní MNV. Pro naši obec je nejbližší obřadní síň ve Vizovicích, kde bývají obřady v zimních měsících a od dubna do září bývá k tomuto účelu využíván vizovický zámek, kde je opravdu hezké a důstojné prostředí pro tento důležitý krok do života. V kostele už se koná velmi málo těchto aktů a taky křty nových občánků už vymizely.

SERIÁL NA POKRAČOVÁNÍ**Rozie Bělíčková - „Z mého života“****9. díl**

Když můj manžel v červnu přijel za mnou do Ameriky, tak v ten čas už zase práce na farmách nebyla, bavlna už byla překopána a pikování ještě nebylo, ale jíst se muselo. Byli jsme ke stolu čtyři, na úvěr žádný obchodník nechtěl dát, teta Kovaříčková se ani slovem nepřimluvila, a tak jsme museli jít dělat dříví s tím, že ona nám bude za to platit 60 centů od kordu. (Kord dřeva měří 4 stopy šířky a výšky a 8 stop délky, přičemž 1 stopa je asi 30 cm.) Byla to dřina, na jakou jsme ani doma nebyli zvyklí. To znamenalo porazit stromy, oklestit, pořezat, poštípat a složit do kordů. Ale kord jsme ani za den nemohli složit. Těšili jsme se, že až v srpnu nastane sbírání bavlny, že to bude lepší americká práce. Ale zmýlili jsme se. To srpnové americké slunko pražilo do zad a do těch dlouhých pytlů bavlny málo přibývalo a já – i když jsem měla prsty do krve rozpíchané – jsem sotva 100 liber (1 libra = 0,45 kg) nasbírala. A tehdy se platilo od 100 liber 50 centů (1 cent = 0,01 dolaru). Manželovi se dařilo ještě hůř, ten to dotáhl sotva na 50 liber.

Tak potom druhým rokem jsme převzali farmaření u Kovaříčků, ale jaké to bylo farmaření s jedním starým koněm. A nářadí? Měli jsme jeden pluh, kterým se oralo na hladko nebo do skladů. Dvakrát se muselo objet, aby byl sklad, totiž dvě brázdy k sobě a potom ještě vyorat prostředek. Potom se to zvláčilo branami a pak se selo ručními sazečkami, ale napřed se musel řádek rozčárnout a teprve set. Tím způsobem se nemohlo mnoho akrů zaset a obdělát. K tomu ještě teta Kovaříčková křičela na manžela, aby toho starého Dina moc nehonil. Na oborávání bavlny nebyl kultivátor, jen jakési svíčky, a to musel dvakrát objet a potom zase vyorat prostředek. Překopávání bavlny také šlo pomalu, to se nesměly nechat dvě bavlny vedle sebe, ale jen na jednu motyku od sebe. To bylo přísné. Tak není divu, že jsme ten rok 1909 té bavlny nahrabali sotva dva balíky (a 500 liber – 50 dolarů) a cena byla 10 centů za libru. Tak teta dostala jeden balík a my také jeden, protože jsme farmařili na polovici úrody. Ovšem že jsme dostali i trochu korny (korna = kukuřice) na kornáčky, což jsem já měla velice ráda, jak všichni lidé té doby. Takové farmaření se nám nelíbilo. I lidé nám říkali, proč nám teta nekoupí lepší potah a nářadí, že tak bídařit nemůžeme. Tak jsme potom tetě řekli, že se nám taková práce a jedním koněm nelíbí, aby přikoupila ještě druhého, však nebyli tak drazí, a také nějaké lepší nářadí na orání, aspoň listr, aby se mohl orat celý řádek najednou. Ale ona nám odpověděla, že než by koupila koně a listr, raději farmu prodá. A protože domek byl starý a pro nás malý, tož ať si hledáme místo jinde. Tak potom nám nabídl Jan Marek místo s malým domečkem. Byla tam jedna světnička bez stropu a kuchyňka. Zde se nám narodil ten první Američan – syn Jožka. Pole tam bylo dobré za železniční tratí, tam jsme měli kornu, kdežto blíže domu jsme měli pole na bavlnu, byl to samý plevel. Avšak jak to manžel připravil k setí, zdálo se to pěkně čisté, neboť jak to vláčil, já jsem kořínky plevelu vybírala a vynášeli jsme je na hromadu a pálili. Když se měla bavlna

kopat, začalo pršet a kdejaký kousíček plevelu rostl, takže jsme ji museli kolem bavlny vytrhat. Na orání měl manžel koně a osla – divný párek. Kůň byl prudký bez pobízení, ale osel jinak ne než pomalu po svém. Tady jsme té bavlny nahrabali zase dva balíky, ale už byla za 15 centů. Usilovnou prací a snahou jsme docílili, že v roce 1911 jsme už sklídili 6 balů bavlny. V té době se nám naskytla možnost nastěhovat se na dobrou farmu k Vesley (Veselí), kde byla dobrá půda a potom – naše nejstarší dcera měla začít chodit do školy a do našeho města Bryan jsme měli daleko. Tak jsme se rozloučili s tím prvním naším americkým městečkem Bryan.

Pokračování příště

Je to už tři roky, co vás „obšťastnil“ pilotní výtisk našeho občasníku, a právě teď dočítáte jeho „jubilejní“ dvacáté vydání. Za cíl jsme si dali vás nejen informovat o tom, co se v Uble děje, ale také poskytnout vám prostor k diskusi (tady máme ještě velké rezervy). Zároveň se snažíme mapovat a glosovat společenské události v naší obci. Občasníky se totiž zakládají, a protože kromě kroniky pana Františka Jaroška, která mapuje období sedmdesátých let dvacátého století, nemáme v Uble žádnou jinou, poslouží občasníky alespoň jako náhrada. Tak abychom něco o současném životě v naší obci zachovali dalším generacím. Proto se také v občasníku snažíme vyzpovídat naše seniory a pamětníky a těch střípků z minulosti uchovat co nejvíc. Děkuje všem, kteří nám se s námi již podělili a obracíme se na vás s prosbou o další náměty, vzpomínky a příspěvky.

*Naše – Vaše redakce***Vydání připravili:**

Hana Srněnská, Šárka Zelinská, Eva Trubáková, Jiří Geržičák

Foto: Jiří Geržičák, Srha